

SZEGEDI NAPLÓ.

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI NAPILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Égőn évre 14 frt — kr. **Negyedévre** 3 frt 50 kr.
Félévre 7 frt — kr. **Egy óra** 1 frt 20 kr.

SZERKESZTŐI IRODA ÉS KIADÓHIVATAL:

Iskola-utca, Dáni-ház 18. sz.
Bérmentetlen levelek csak ismert kéztől fogadtnak el.

HIRDETÉSEKET

és nyilvántartási közleményeket a kiadóhivatal
méréselt árjegyzék szerint számít.

Lesujtó bírálat.

I.

Szeged, szept. 29.

Sulyos, szinte megsemmisítő az a bírálat, melyet jászberényi beszámoló beszédében gyakorolt Szapáry Gyula gróf kormányzata fölött a kerület képviselője. Nem azért sulyos a bírálat, mivel Apponyi Albert gróftól ered, aki saját szavai szerint, nem cserél senkivel és aki azt tartja hivatásának, hogy a nemzet jövőjének szilárd megalapítására közreműködjék, nem pedig azt, hogy pár hónapig vagy pár évig miniszter legyen. Kétségtelen, hogy Apponyi nem cserél senkivel, mert vele sokan cserélnének, az is igaz, hogy ha éppen csak miniszter akarna lenni, módja lett volna nem egyszer, hogy kinyujtsa kezét a tárczáért. De nem ez ad jelentőséget a szavainak. Az sem, hogy élén áll egy pártnak, mely számra nézve szerény, de amely része lehet az uralkodó pártnak, mihelyt alkudni van kedve. Még egyedül az Apponyi nagy szónoki erejében sem kereshető annak a titka, hogy jászberényi beszédét az egész ország olvassa ma helyesléssel. Nem volna erre elég pusztán az ékesszólás varázsa. Apponyi tegnapi beszédének a szabadelvű pártra, a kormányra, főleg pedig Szapáry és Szilágyi Dezsőre vonatkozó kritikája,

A „SZEGEDI NAPLÓ“ TÁRCZÁJA.

Az alvó Tisza.

Mikor a vénasszonyok nyarának meleg sugarai föltámadnak és végig öntik derűs fényükkel a nagy alföldi várost, mikor bikanyál szállong a levegőben s csak elmosódóan látszik a könnyű, fátyolos őszi ködben a tápei torony, lassacskán élmorra szenderül a mi tavasszal és nyáron olyan hangos vizünk, a Tisza.

A víz olyan csendes, mintha nem is folyna, közel a partokhoz, megáll benne a belé vetett galy s nem megy sem előre, sem hátra. A közepén néha végig fodrozza valami gyöngy szellő, de a széleken olyan sima, mint egy nagy álló tavi víz. A homok és a sárga iszap, amiket a Maros hord bele, megülnek a fenéken szépen s a Tisza közmondásos szöke színe, halovány, átlátszó zöldre változik, hogy rajta keresztül meglátszanak a halászbárkák vizmohás oldalai a rozsdás szegekkel, a kormánylapátok nagy vaskapcsai s a fenékre húzódó kék sodronykötél s a tömördek éles gránit darab, amik a rekonstrukció óta hevernek benne.

S az alvó viziükön a nap fénye csillog s megragyog a buzás hajók ablakain, a hajóorom bádogg lemezén, a gözhajók kürtőin s nevezetes sok dinnyehajón, amelyo-

azért foglalkoztatja a közvéleményt, mert az igazság elementáris ereje nyilatkozik benne, mert soha találóbban nem jellemezték egy pártnak és vezetésének siralmasságát.

Nyomról-nyomra sujt ez a bírálat kéréllhetetlenül, mint a jól megokolt fenyítő ítélet, mely a büntető törvény örök elveire és formába öntött szakaszaira hivatkozik. Mind a kettőnek találni kell, az elvnek és a szakasznak.

Itt is talált mind a kettő, mert a Szapáry uralom vét a parlamentarizmus elvei ellen és vét a kormányzás gyakorlatában mindentűt, ahol szerepe jut.

Apponyi gróf ott kezdi a bírálatot a közigazgatási reformnál, melynek siralmas története ismeretes, mely nagyhangzú szavakkal kezdődött és *leirhatatlan neveléssel* végződött és amelynek kudarcában részesévé tették a király fölkennt nevét. És a kudarc okát nem a függetlenségi pártot keresi Apponyi, hanem a reformtervezet gyarlóságában.

Nem új ez az érv, hangsúlyozta azt a független sajtó, hangsúlyoztuk mi is elégszer csodálkozva a fölött, hogy ennek a gyarló tervezetnek támogatójává szegődött a mérsékelt ellenzék, habár azzal a törekvéssel is, hogy a törvényjavaslat képtelen intéz-

ket a tiszaparti falatozók dobálnak a sekélyes homokba. Apró madárnépség ugrál a parton, a jóra való és élelmes verebek, akik nem a „Prófétában“, hanem itt tartják a délelőtti nagyasztalt. Pötykén lépdelenek, kétlábbal egyszerre ősi verébszokás szerint s felve vesznek fürdőt a legsekélyebb, pár milliméteres vízben. Azt a mosakodást! Hogy micsoda óriási locs-pocs van ottan!

A veréb mama közrefogja az apukával az ifju süvölvényt és szörnyen verik rá a szárnyukkal a homokkal elegy parti vizet. A derék ifjoneznek ez igen tetszetős, mert forgatja előre-hátra a nyakát, fölcsapva a fejét negédesen s hogy aztán vége a fürdőzésnek a kurta familia fölvonul a járődeszkára, vagy a bárkaoldalra s összegubbaszkodva, mint megannyi filozófus, szemlélik a világ és a víz folyását. A családapa olykor néhány halmorzását fődöz föl az ajtónyílás alatt, azokat előhurocsolja, a másik kettő is oda megy s előbb félszemmel egymásra pillantván, megkezdődik a villás reggeli.

Nem háborgatja senki a lakmározókat. Olyan kihalt a parti oldal, hogy akár országgyűlést tarthatnának ott a verebek. A hidtól fölfelé, az egész felső Tiszán, semmi élet. Messze majd Tápe alatt forognak lassan, álmos teinpóban a vizmalmok kerekéi

kedéseit a részletekben meg fogja változtatni. De éppen ez volt lehetetlen mert a kormány maga sem tudta mi lesz a megoldása a közigazgatás egész újjáalkotásának és nem is foglalkozott a nagy kérdés részleteivel, nem foglalkozott azzal, melyik ponton akad meg az állítólag önkormányzati alapokon tervezett közigazgatás.

Nagy elégtétel a függetlenségi pártnak, hogy a közigazgatási reformról ma Apponyi Albert gróf mondja el a teljes igazat. Azt, hogy ebben a kormányban hiányzott a *képesség* a nagy reformokra. Hogy neki készülve oly akciónak, melyről tudta, hogy tekintélyes tényezők állanak azzal szemben, föl nem volt fegyverezve a küzdelemre, vagy csak a becsületes vere ségre sem, hanem előállott egy csonka, befejezhetetlen és részleteiben is hibás, gyarló tervezettel, melyet nem támogatott senki, csak maga a miniszterelnök, melyet nem támogatott a kabinetből még csak *Szilágyi Dezső* igazságügyminiszter sem, tehát a kabinetnek azon tagja sem, ki ezt a reformot a kormány programjába *belevitte*.

Még több okát is keresi Apponyi a közigazgatási javaslat bukásának, pedig ennyi untilig elég lenne az okokból. Nem mentette volna meg azt a

s a fölemelkedő keréklapát vizes oldalán a szivárvány színeire török a napfény.

A malmok sorától aztán egész leig nehéz buzás hajók hevernek, közbe halászbárkák, néhány ladik. A felsővárosi vízmerítőnél papucsos fehérharisnyás leányok merigetnek, mellettük a bárkában gyékényen hever két fiatal halász, az egyiknek a kalapján csinált virág, az bizonyosan katona lesz holnap, aztán évődnek egymással, nint ahogy ez már szokása a felsővárosiaknak.

Ahogy aztán a hajóknak vége szakad, egymást éri a halászbárka, olyan csendesen fekvő a vízben, mintha a homokon heverne. Ott van a „Szent Borbála“, a „Szent István Király“, a „Szeged Várossa“, a „Szent Rókus“, meg a többi s ott ragyog az orom mellett veres alapszínbe feketére festve: Ha Isten velünk, ki ellenünk? És a vallásos mellett ott a magyar érzület is, a kiskabinok ajtaján ott van, ha irombán és durva színekkel is, a magyar czimer a félrecsapott kereszt koronával.

A hidlábak kiállanak a vízből egytől-egyig, a folyó olyan alacsonyán áll, hogy aki tavasszal látta, alig ismerne rá. A nehéz vaskoloszus alja tele van szeméttel, dinnyehajjal, a milliós rakpart nagyobb dicőségére. Az aljában, árnyékos enyhelyre van kötve a mártorosi dereglye, álmos, anyámasszony bóbiskál a hajóház ajtajában,

képtelen javaslatot az sem, ha 280 szakasz helyett 25—30 paragrafusban találják föl ugyanazokat a nemzetnek visszatetsző, a polgárságnak a közügyekre való befolyását, tehát érdeklődését is megsemmisítő rendelkezéseket.

De nem mentette volna meg ezt a törvényjavaslatot a mérsékelt ellenzéknek bármily odaadó és kitartó támogatása sem, ha nem történik az, amit sok keserűséggel említ Apponyi gróf. Mintha — ugymond — a kormány és pártjának ama része, melynek karjaiba vetette magát, ettől a *segítség*től (a mérsékelt ellenzékétől) *jobban félt* volna, mint magának a javaslatnak ellenzékétől, mintha az egész tárgyalás alatt több gondja lett volna arra, hogy nekünk lehetőleg kényelmetlen helyzetet teremtsen, mint arra, hogy a reformjavaslatot keresztül vigye.

A legélesebb része ez Apponyi beszédjének és élesek, határozottak a következtetések, melyeket hozzáfűz. Kijelenti, hogy nem lehet az eszmék politikájának zászlóját kitűzni és a mellett kicsinyes *személyes gyűlölködések*et folytatni és hogy a közigazgatási reform meghiusult egyszerűen annak a politikai csoportnak organikus fogyatkozásai miatt, amely arra való *hivatottság nélkül* elég vakmerő volt a reform zászlóját *avatatlan* kezébe venni.

És mindezek végén a mérsékelt ellenzék vezére érthető kifejezést ad annak, hogy a reformot másodszor nem engedi kompromittálni és hogy eszméiket vissza veszik s nem adják át többé senkinek. Ami azt jelenti, hogy a kormány, ha netán eszébe jutna még egy kísérletet tenni a szerencsétlen közigazgatási javaslattal, szemben találná magával nemcsak a függetlenségi pártot, de a mérsékelt ellenzékét is.

a dereglye farában három ökölnyi gyerek alszik, napsütött barna lábszáraikat keresztbe rakva, hogy valószínűleg egyik sem tudná, melyik-melyiké, a negyedik az állát a hajóperem fájára támasztva, lustán pislog szét a fényes síkvizen.

Azokon túl aztán a gőzhajók pihennek, tisztán, megmosakodva. Messze lent az alvégen uszályhajók rakodnak, három-négy ingre vetkőzött munkás hordja lefelé a zsákokot s ahogy az improvizált hidakon viszik a terhet, erős lépéseik alatt himbálódzik a szálfá. A munkás, a nyakában a nehéz zsákkal, lépéseit ütömbösen a deszka himbálódzásához mérve, teljes biztossággal megy rajta keresztül.

S mindez oly halkán, olyan csöndben történik, mintha csak álmkép vagy valami gépszínház jelenete volna, az alakok, az a néhány, amely a folyóparton van, olyan kimért. A köd a vékony, alig lebbenő öszeleji köd hátul befogja a tájat s a tulsópart messzi fáit egybemossa a láthatárral. Semmi mozgás a vizen, a Tisza folyása mintha megállt volna, pár halászmadár végig siklik a tetején s a szárnyuk csapásától megberzenkedik a víztükör. — A folyó már alszik és készül a téli meghaláshoz.

—ny.

Többet mondott még annál is Apponyi. Körülírta azt, hogy általában megrendült a hite a közigazgatás államosításában, ha nem lehet föltétlen biztosítékokat szerezni a közszababságok megóvására. Ezek a fejtegetések legérdekesebb részleteit képezik Apponyi jászberényi nagy beszédének, mert ezekben diadalmaskodik legtömegesebben az igazság, az, amelyet a közigazgatási reform-vitában a függetlenségi párt képviselt oly csodálatra méltó erővel és emelkedettséggel.

Kinevezés. A hivatalos lap mai száma szerint: *Erődi Béla*, budapesti Ferencz József nevelőintézeti kormányzó, a keleti kereskedelmi tanfolyam felügyelő bizottságának tagjává nevezetett ki.

Kitüntetés. Ő felsége *Czibel János* máramaros-szigeti adóhivatali pénztárnoknak, nyugdíjba helyezettetése alkalmából, az arany érdemkeresztet adományozta.

Délvidéki közművelődési egylet. A délvidéki kiválóbb nyelvterjesztő egyletek, *Mencher Rezső*, a temesvári magyar nyelvterjesztő egylet elnökének elnöklété alatt tartott közös értekezleten elvben kimondták a *délvidéki magyar közművelődési egyesület* megalakítását, mely végből a résztvevő egyletek mindegyike három tagot küld a szervező bizottságba.

Adómentes szesz eczetgyártásra. Az eczetgyártás céljára adómentesen beszerzett szesznek fölhasználása és ellenőrzése tárgyában a pénzügyminiszter f. évi 74,650. sz. alatt fontos rendeletet bocsájtott ki, mely a hivatalos lap mai számában jelent meg. E szerint az eczetgyárosok tartoznak az engedélyért való folyamodásukhoz az üzlethelyiségek alaprajzát, az eszközök és helyiségek pontos leírásával csatolni. A régiebb gyárosok tartoznak az említett leírásokat legkésőbb 1892. évi január hó 1-ig a pénzügyigazgatóságokhoz szintén két példányban bemutatni.

A leírásban nem foglalt helyiségek, csak külön bejelentés mellett használhatók az eczetgyártás céljaira.

A rendeletben részletesen föl vannak sorolva az eczetgyártás nyilvántartásának módjai, valamint a pénzügyi hatóság ellenőrzési eljárása is, szóval mindazon módok és eszközök, melyek ezután az eczetgyártás körül a gyárosok által szem előtt tartandók lesznek.

A rendeletben az elárusítás pontos nyilvántartása is körül van írva, valamint az esetleges kihágásokra vonatkozó bírságok is érintve vannak.

Az adóbasza szereplése.

(Melyből már elég volna.)

Szeged, szept. 29.

Vadász ur ismét beszéltet magáról. Az már tudva van fölöle, hogy akkor van elemében, ha igaztalan és erőszakoskodó eljárásával kellemetlenséget okozhat polgártársainak, mert saját maga mondta egy ízben: *„Tudom, hogy gyűlölnék, de én attól hiszem.”* Tisztelt hazánkfia, vigyázzon magára, mert ha hizása oly mérvű, minő a közönségnek iránta való szeretete, az ugyan nem válik egészségére.

Ily hizási kurát kísérletet meg a napokban ismét, de ez egyszer kísérletével csufosan fölsült.

A szentesi közigazgatási bizottság minapi ülésén ugyanis, indítványba tette az adóbasza, hogy Szentes város és még néhány

község előjárósága ellen a felelősség kimondassék, ami más szóval annyit tesz, hogy az előjárók kárára és veszélyére az állami követelések behajtására állami közegek alkalmaztassanak. Minthogy ily intézkedést a törvény csak akkor rendel alkalmazásba vétetni, ha a községek az adóbehajtást hanyagul és felületesen teljesítik, a közigazgatási bizottság előtt pedig a kérdéses községek előjárói éppen ellenkező oldalról voltak ismereteseek, megkérdezték Vadász urat, hogy mire alapítja ezen indítványát s mivel tudja megokolni kérését.

Erre Vadász ur nem lévén elkészülve, érthetetlen dadogással mentegetődzött, miből csak annyit lehetett kivenni, hogy neki bizony semmiféle adatok sem állanak rendelkezésére s tisztán hasból beszélt, midőn az előjárókat mulasztással vádolta és indítványát megtette.

Mi sem természetesebb, mint hogy a bizottság nem állt rudnak s Vadász uramat egyhangulag *elutasító felületes* és a viszonyok megismerése nélkül tett *kérésével*.

E történetkét röviden már szombati számunkban jeleztük s hogy ismét visszatérünk Vadász ur szereplésére, távolról sem azért tesszük mintha ez által olvasóinknak valamelyes lelki gyönyörűséget vélnénk szerezhetni, de hirlapirói kötelességünknel fogva nem hagyhatjuk megrovatlanul Vadász urnak azon bosszantóan felületes és könnyelmű eljárását, melylyel tisztét a közigazgatási bizottságokban betölti.

Példa reá a fönti eset. De akinek ez nem volna elegendő, szolgálunk egy más jellemzőbb esettel is.

A szegedi közigazgatási bizottságnak legutóbbi ülésén föláll Vadász ur referálandó az adóügyi reklamációkat, az aktákból nagynehezen kibökötte az első, ki a második tárgyat s bele tellett majd egy óra, mig megismerte és megtudta ismertetni a két ügyet, melyről szó volt. Következett a harmadik ügy, Vadász ur ötölt-hatolt, nyögött és vajudott, szóval leritt kinjáról, hogy maga sem tudja és ismeri az ügyet, melyet előadni kíván. Végre az elnöklő főispán könyörült kinjain és *levétette a tárgyakat a napirendről*, mondván, hogy szükséges a közigazgatási bizottságnak ismernie a tárgyat, melyben határozni kíván, ez ismeret birtokába pedig csak az előadó utján juthat, ki hogy ezt megismertethesse, szükséges önmagának ismernie, szóval: *tanulja meg Vadász ur leczkáját jobban a jövő ülésre.*

Dictum-factum, az adóügyek levétettek a napirendről egyedül azért, mert Vadász ur nem volt képes azokat érthetően előadni. Más ember arcán ily szelid intelemre legalább is egy gyenge pir mutatkoznék, de Vadász ur gögös önteltségétől ilyet várni nem lehet, mert ő teljes hiszemében él annak, hogy hivatását teljesen betölti a közönség és hatóságok jogtalan és erőszakos zaklatásaival s ami e körön kívül esik, az ő reá nem tartozik, az az ő kötelességében nem áll.

Mindenesetre jó volna tudni, hogy a pénzügyminiszter megengedhetőnek tartja-e, hogy egy tisztviselője — miként Vadász ur is — teljesen készületlenül s az ügyek legcsekélyebb ismerete nélkül szerepeljen a közigazgatási bizottságokban s azt annyira se érdeemesitse, hogy az eléje terjesztett ügyekről — mint szak-referens — előzetesen legalább némi tájékozást szerezzen, hanem elbizakodottságát jellemző módon pár szóval

odavetett felületes állításaira kíván határozatot produkáltatni, vagy ismét oly előadás alapján, melyet maga sem ért és ismert meg.

Vadász urnak eme fumigáló és a közgazgatási bizottságot, ugy látszik, semmibe sem vevő eljárása a legélesebb kritikát érdemli.

Több mint három éve, hogy Vadász ur szerepléseivel foglalkozunk s azokat a nyilvánosság előtt szellőztetjük, ez idő alatt ismertett bűnei tisztességes kötetecskébe vonának foglalhatók és hogy az az ember még mindig a szegedi közönség nyakán van, az valóban érthetetlen s annál megmagyarázhatatlanabb, mivel e közönség és közvélemény az ő eltávolításával nem kíván más célt elérni, minthogy utódjául kötelességtudó és értelmes tisztviselőt nyerjen, ki legyen bár szigorú, de szívében az emberi szeretet helyét ne foglalja el a gyűlölet.

Wekerle pénzügyminiszter sokszor és sokféle dologban megmutatta, hogy nem érzéketlen az adófizető közönség jogos igényeivel és kívánalmaival szemben, bizton reméljük tehát, hogy mielőbb megszabadít bennünket Vadász urnak további szereplésétől, kit ezutánra is itt tartani annyi volna, mint a Bach rendszert följutítani, a közönség nyakán tartva oly fizetett egyént, kinek működésében sem az államhatalom, sem a közönség hasznát nem talál, sőt az utóbbi teljes és igazolt bizalmatlansággal viseltetik irányában.

Ujdonságok.

Szeged, szept. 29

Tájékoztató.

Szept. 30. Nőipar-egylet választmányi ülése d. u. 4 órakor. (Nőipariskola).

Előfizetési fölhívás

a

„SZEGEDI NAPLÓ“

mindennap megjelenő politikai lap

1891-ik évi

XIV-ik ÉVFOLYAMÁNAK

október—decemberi évnegyedére.

Előfizetési árak:

Egész évre	14 frt — kr.
Félévre	7 frt — kr.
Negyedévre	3 frt 50 kr.
Egy hónapra	1 frt 20 kr.

Az előfizetés legcélszerűbben *postautalvánnyal* eszközölhető. Előfizetések a „Szegedi Napló“ kiadóhivatalához (Szeged, iskola-utca 7.) küldendők.

Mutatványszámokat kívánatra egy héti ingyen és bérmentve küldünk.

Mint mellékletet előfizetőink minden vasárnap a *Hüvelyk Matyi* című, a vidéken legjobbnak elismert élcslapot kapják külön díj nélkül.

A kiadóhivatal.

— **Október 6 Szegeden.** A nemzet eme nagy gyásznapja közeledik, melyen az országban minden igaz magyar, igaz kegyelettel adózik a nagy vértanuk emlékének. Szeged polgársága is megüli mindenkor e gyászos napot, amikor a belvárosi templomban ünnepi gyászmise fog tartatni, melyen a hatóság is testületileg *kell*, hogy részt vegyen. A 48-as honvéd-egylet okt. 6-ikának megünneplésére a következő meghívót adta ki: A magyar nemzetnek 1848—49-iki sza-

badságharcza után kiszenvedett aradi 13 vértanu halála évfordulóján, folyó évi okt. 6-án délelőtti 10 órakor a belvárosi római katolikus templomban tartandó gyászsztenei tiszteleten megjelenni ezennel hazafias tisztelettel fölkéri alulírott a czimet, remélve, miszerint e dicső bajnokok iránti kegyelet ez ünnepélyen való becses megjelenésével emelni szíves leend. Szeged, 1891. évi okt. hó 2-án. A szegedi 1848/49-iki honvéd-egylet nevében *Szell György*, elnök.

— **A honvédelmi miniszter Szegeden.** *Fejérváry Géza* báró honvédelmi miniszter ma délután az 5 órai vonattal Budapestről Szegedre érkezett. A miniszter veje, *Gerlicz* Ferencz báró látogatására Deszkre utazik.

— **Kállay Albert** főispán közel két heti távollét után, melyet felső vidéken a rokonainál töltött, Budapest felől ma délután 5 órakor érkezett vissza Szegedre.

— **Vasutasok értekezlete.** A vasuti központi leszámítoló hivatal igazgatósága tegnap délután ülést tartott a szegedi hivatali ülésteremben. Az ülésen *Hilberth* miniszteri tanácsos elnökölt, a magyar állami vasutakat pedig *Zucker* főfelügyelő és dr. *Kiss* jogügyi tanácsos képviselte. Ezenkívül szép társaság alakult az idegen vasutak képviselőiből, kik szintén nagy számmal vettek részt az értekezleten, mely német és francia nyelven tartatott az idegenek kedvéért. A déli vasut részéről *Förche* főfelügyelő a kassa-oderbergi vasutól *Rintskopf* főfelügyelő a császári és királyi állami vasutak részéről *Seijschab* vezérigazgatósági tanácsos, a török vasutak részéről *Müller* főfelügyelő lett kiküldve az ülésre. Az előadói tisztelet *Benedikt* Ferencz, a szegedi leszámítoló hivatal főnöke végezte. Az ülésen nagyobbára személyzeti ügyeket tárgyaltak s határoztak az évi budget fölött. Ezenkívül az ülés megváltoztatta szegedi hivatalnokai részére a hivatalos órákat, mert tekintetbe vette a helyi viszonyokat, melyek különösen a kisebb hivatalnokoknak nehezzé teszik az év nagyobb részében a sok járást. Ezután reggel nyolcz órától délutáni két óráig fognak dolgozni a hivatalban.

— **Adóösszeírás a tanyákon.** A tanyákon, alsón és felsőn, október 1-én megindul a tanács rendelkezéséből az adóösszeírás. A felsőtanyákon *Bába Imre* segédszámtiszt, az alsó anyákon *Simonyi Károly* számtiszt vezeti a munkát a tanyai kapitányok és esküdtek segítségével, amire ezeket a jó embereket — akik ugyse csúálnak a fizetésért semmit — a tanács szigorúan utasította. Az adóösszeírásnak december hó 10 ikéig el kell készülni a tanyákon.

— **Lillin Károly**, a kereskedelmi- és iparkamara elnöke, hosszabb távollét után, ma dele őtt érkezett haza Szegedre.

— **Vénasszonyok nyara.** Már kezdődik. A bevezetés a szokásos volt, borzongott tőle az ember a gunyában, levél a fán, madár az ágon teljes őszies hangulat volt, míg a lóvasuti kondoktorok is fölverték a bekecsét. S ma lehet mondani, a vénasszony-nyár első napja van az ő aranyos derűjével, amilyen egy kedélyes, boldog öreg néni, aki csak áldást osztogat és nem harap egy cseppet sem. Sötétkék ég, bolyhos fehér báránnyelűvel, tiszta friss levegő, mely reggeltől naplementig egészen fölmelegedett, vidámabb csicsérgés hangzott a parkok bokrai közül, melyek egy kissé már fakók s a meghasadó rögök közül a még ébren levő mindenféle bogár előbujt és csupa gyönyörűséggel tartotta oda hátát a napnak, melynek a melege egészen kellemes volt. A kései nyárnak egy igazi kellemes, egészséges napja volt ez, mely az őszi beköszöntön szerzett nátháknak legjobb orvossága

volt s amely napon éppen nem mutattak jelentékenyebb *Überzicher* export-forgalmat a — zalogházak. Majd később, ha hulladozik a levél . . .

— **Személyi hírek.** *Hilberg* Mór magyar államvasuti igazgató, dr. *Kiss* magyar államvasuti főtitkár, *Föche*, a déli vasutak igazgatója, *Benedikt* Ferencz, a leszámítoló főnöke, a szegedi leszámítoló hivatal évnegyedes vizsgálatának befejeztével ma reggel Budapestre utaztak.

— **A nőipar-egyletből.** A szegedi nőipar-egylet választmányi és igazgatósági ülést tart f. hó 30-ikán délután több fontos ügyben. Az ülés az egyleti helyiségben (nőipariskola) délután 4 órakor kezdődik.

— **Államfogház-jelölt.** A szegedi államfogház részére a pécsi törvényszék „szállít” legujabban lakót. Az elítelt dr. *Kasza* Sándor sádsi ügyvéd, aki a sádsi albirót, *Varga Jenőt* párviadalra hívta föl, akit, amidőn az a párbaft nem fogadta el, az utczán inzultált. A pécsi törvényszék dr. *Kaszát* a párviadalra való hívás miatt, valamint becsületsértésért *egy havi államfogházra és 400 forint pénzbüntetésre ítélte.* A szigorú ítélet Pécsen általános szenzációt keltett.

— **A szőlő és a rézgálicz-oldat.** Valaki kitalálta meg gondolatlanul, hogy a *peronoszpora* ellen rézgálicz oldattal védett szőlőt nem jó megenni mosatlanul, mert a rézgáliczos szőlő hasbántalmakat okoz. Ahoz értő ember persze nevetett ezen az ostobaságon, különösen nálunk nem igen hederítették rá, hanem a fővárosban egész mumussá nőtte ki magát. Hogy pedig ennek semmi alapja nincsen, azt bizonyítják most hivatalosan is a földművelésügyi miniszteriumból, melynek erre vonatkozó közérdekű közleményéből közöljük a következőket:

Franciaországban nincs valamire való szőlőbirtokos, aki szőlőjét az előirt módon rézgáliczczal ne kezelné. És ez annál inkább is szükséges, mert a rézgáliczczal nem kezelt szőlőkben, amióta ott a *peronoszpora* megfészkelte magát, csakis ezen a módon folytathatják a szőlő- és bortermelet. A rézgáliczczal nem kezelt szőlők vagy semmi, vagy csak fél termést adnak s még ezen termés is jobbra éretlen, fejletlen fürtökből áll, melyek csekély értékű, nehezen kezelhető, nyulósodásnak kitett borokat szolgáltatnak. Öt év óta folytatják Franciaországban és egyebütt a szőlőknek rézgáliczczal való permetezését, mely idő alatt a legelső orvosi és kémiai szaktekintélyek Franciaországban, Ausztriában, Olaszországban, Németországban, Amerikában konstatálták, hogy a rézgálicz olyan arányban, mint aminőben a szőlők permetezésére használják, ártalmatlan. Mindenki, aki Francia- vagy Olaszországban termelt szőlőt és bort fogyaszt, meg lehet róla győződve, hogy a tőke, melyen termelt, rézgáliczczal volt permetezve. E tényekkel szemben minden akadémikuskodásnak meg kell szünnie. Mostanában a szőlők permetezésénél, ha mésszel vagy szódával használjuk a rézgáliczot, ugy készítjük az oldatot, hogy 100 liter vízre csak 2—4 kilogramm rézgáliczot veszünk. Ha pedig tiszta rézgálicz oldattal dolgozunk, akkor 100 liter vízre csak fél kilogramm rézgáliczot használunk. Még az ilyen erősebb adagolás mellett sem történt semmi baj, daczára az évenkint háromszor végrehajtott permetezésnek. És ha mai nap már általában a gyengébb oldatokra szállottak le, az egyáltalán nem egészségügyi okokból történt, hanem takarékosági szempontból, mert bebizonyult, hogy 2—3—4 százalékos keveréssel is meg lehet védelmezni a szőlőt. A kémiai elemzés pedig kimutatta, hogy az így kezelt fürtökön sokkal kisebb mennyiségű réz van, mint amennyi az ember szervezetében kárt okozhatna.

— **Tűzvizsgálat a színházban.** A színházi tűzvizsgáló bizottság ma délelőtt általános vizsgálatot tartott a színházban. A bizottság *Koczor* alkapitány, *Magyar E.* mér-

nők, Kovács tűzoltóparancsnok, Pauer színházi gondnok, Pap gépész töviről hegyire megvizsgálták a színházban a világítást, a jelzőkészülékeket s a vízvezeték s a biztonsági víztartókat. A bizottság mindent rendben talált.

— **A luxenburgri uralkodó szegedi szolgálója.** Egy kivándorolt szegedi legénynek, Matók Sándornak, aki nagy világot látott, odáig fölvitte utjában az isten a dolgát, hogy immáron ő a luxenburgri uralkodó herceg derék szolgálója. Erről jött irás onnét abból a regényes hercegségből Szeged város hatóságához, amely német irás igen érdekes dolgot tartalmaz: azt hogy a luxenburgri herceg szegedi szolgálója „Matocsek“ (következésként így íródik Matók neve — *németül*) ottan meg akar házasodni, nőül óhajtván venni a német polgári Gretschenek közül a *Furtmangler* Anna Mária szeplőtlen hajadont. Mivel pedig „Matocsek“ hercegi szolga urnak ezen házasság kötéséhez szükséges egy okmány arról, hogy itthon nem sir-ri-e már utána egy törvényes asszony, vagy egyéb nincs-e itt a rováson, hát erre nézve a hétóság bizonyítását kívánják. A polgármesteri hivatal áttette a német irást a rendőrséghez, mely az 1863-ban született Matók Sándor előéletét most puhatólja, de sürgősen, mert az ifju párnak nehéz várni. Megjegyzendő a német iráson a luxenburgri uralkodó herceg szegedi szolgálója istenes, erős vonásu magyar irással kezelte alá a nevét: Matók Sándor.

— **Lujza Bombayban.** Kipattant a régi titok, — már innen-onnan 4 esztendő — hogy hol van a kis W. Lujza? Bombayban van. Akik nem emlékeznek a kis W. Lujza esetére, azoknak elég röviden említem, hogy ő az a kis leány, aki nevelő anyjától akkor megszökött, vagy tán jobban mondva ő az, akit megszöktettek és aki miatt annyi heccz, nyiltterezés volt annak idején. Azt mondják, a kis Lujza, aki azóta a messze földön kivirult nagy hajadonná, levelet irt ide a hűtlenül elhagyott nevelő-anyjának, hogy ő sokszor gondol reá azért, mert olyan régen nem látta és amiért olyan messze van. Jó dolga van, — írja — mert Bombayban minden szép leánynak igen jó dolga van.

— **Bukarestbe.** A Bukarest környékén már évek óta folyó erődítési munkálatok legtöbbjét szegedi ember végzi. A földmunkálatok fővállalkozója, a *Deutsch-czég* holnap megint száz szegedi kubikmunkást Oláhországba, földet ásni.

— **Szerencsétlenül járt tűzoltó.** Ma délelőtt a színházi vizsgálatnál *Bajnóczy* Ignác, a színházi tűzország őrsparancsnoka szerencsétlenül járt. A vizsgálat megkezdésekor még teljesen egészségesen együtt ment emeletről-emeletre a bizottság tagjaival, amidőn egyszerre hirtelen összerogyott. Jobb felét megütötte a szél. A súlyos beteg a lakására szállították s a helyére a városi tűzoltóságtól más őrsparancsnokot rendeltek ki.

— **A civilizáció ellenségei.** Nem a zulukafferek, hanem szegedi éjjeli garázdálkodók, akik úgy dolgoznak, rombolnak az utcán, hogy az ember végtére is sajnálni kénytelen, hogy a barbár korban volt és nem most áll fönn a — kedélyes mogyorófa. Abban a korban egy-egy szegedi éjjeli garázdálkodó, aki ront-bont pusztit a város és egyesek kárára, legalább érdemszerinti *csiklandós* büntetést kapott volna ilyen *kimenő* után. S valószínűleg akkor meg is találta a rendőrség az éjjeli garázdálkodókat, most azonban egyre csak nyomozza. Pedig egy kis példaadásra volna megint szükség, hogy éjjeli garázdálkodók nekirontanak az alig kitett hirdetési tábláknak is és leszedik azokat az utcasarkokról csupa *trétából*.

— **Gyanus haláleset.** Ma említettük, hogy az alsó részről egy ujszülött kis gyer-

mek holttestét vitette be a rendőrség orvosi vizsgálat végett. Ugy volt, hogy majd a kerületi orvosok fölbongozták a kis hullát, de a tegnap megtartott vizsgálatnál már konstatálta rajta dr. *Faragó* t. főorvos a külerőszak nyomait. A kis gyermeket vagy szándékosan pusztították el, vagy a szülésnél elkövetett valamely bűnös gondatlanság folytán halt meg. A rendőrség a gyanus halálesetről jelentést tett a törvényszéknek.

— **Baleset.** *Katona* Ferencz ismert alsóvárosi lókereskedőt ma délelőtt istállójában egy lova arcon rugta úgy, hogy állkapoczája súlyos sérülés szenvedett s több foga kiesett. A sérültet lakásán ápolják.

— **Az utolsó nap.** Ez a legeslegutolsó nap a boldog civil életben. Már mint azoknak, akik október elsején berukkolnak, mondurba öltöznek és jobbra-balra fognak forogni káplár ur Matiasz Kefe komandója szeri. t. Hát ezt a napot boldogan kell megünnepelni. Mulat az ujoncz sereg erősen. A rendőrségnek dicséretére legyen mondva, most nem mutatkoznak az utcán fölvirágozott tántorgó alakok, duhajkodva és zengve irgalmatlanul. Most már szelidebb az utolsó napi mulatás, mint az előző években. A gyerekek kezdenek beletörődni a sorba, hogy most már így is, úgy is katonának kell lenni s jobb lesz az a pénz, amit most elvernének, a mondurbanegy kis „puczpomádéra“. Így például igen humoros és csöndes mulatságot rendeztek az alsóvárosi ujonczfiuk ma Pap Sándor bormérőjében. Ezek összebeszéltek, hogy mindenik maga hajtja oda lábán az *ennivalót*. S érdekes mehet indult meg ma délután Pap Sándor uram bormérője felé. Fölszalagzott csirkék, libák, tyukok, kacsák és pulykák hadserege, a nyakuk bekötve pántlikával szépen s a fejük tetején ott ragyogott a *behívó-csédula*.

A szegedi 46-ik gyalogezred ujonczai a bevonulás után a saját ruháikban mennek föl Bécsbe három tiszt vezetése alatt, akiknek segítségül, feken tartani az elbuslakodott fiukat, több altisztet küldött le az ezred Bécsből. Az ezred Nagyváradról, a 37-ik gyalogezred kötelekeiből is kap 40—50 ujonczot, akiket egy Bécsből odaküldött altiszt vezet föl a császárvárosba. A 83. gyalogezred ujonczai Fehértemplom és környékéről a jövő hó végén érkeznek Szegedre.

— **A város mostohái.** Azoknak tartják magukat a város tűzoltó-kocsisai azért, mert az állásuk nem jár nyugdíjjal. Ezek a „mostohák“ most kérvénynyel járulnak a tanácshoz, kérk, hogy fogadják föl őket is, mint a város többi szolgait édes gyermekeikül: adjanak nekik is nyugdíjat, mint ahogy a többi szolgák is kapnak. A város eddig nekik csak ruhát adott, ezt is köszönik, de nem tudják belátni: ha a parádés kocsis kap nyugdíjat ha megvénül, miért ne kapnának ők is, a tűzoltó-kocsisok. Végtére is, nem lehet mindenki parádés-kocsis. Mindenesetre figyelemreméltó a tűzoltó-kocsisok kérése.

— **A milliós köpart.** A nagyhirű szegedi rakpartnak most is csodájára lehet járni. Nem annyira a szépsége, mint a piszkossága miatt. A milliós köparton annyi a szenny, hogy az már nagyon sok. Valami tulságos tisztaságot a rakparton, már csak azért is, mivel rakpart, nem lehet követelni. De annyit mégis lehetne, hogy a felsőpartól levezető lépcsők annyira, amennyire, tiszták legyenek. Ezek pedig piszkos dolgában semmivel sem állanak hátrább, mint akármelyik szemétdödör.

— **Keményítő- és enyvgyár.** A városi tanács *Pillich Kálmán és társa* kérelmére,

melyben a Pultz altábornagy-utczában föl építendő keményítő- és enyvgyár fölépítésének engedélyezését kéri, ma adta meg a választ. A gyár fölépítését engedélyezi a következő föltételek alatt. A gépház kéménye magasabb kell, hogy legyen a körüllevő házak legmagasabbikánál is tíz méterrel, de a földtől számítva legalább is harmincz méter kell, hogy legyen a kémény magassága. A telepen a tulajdonosoknak állandóan föl szerelt fecskendőket kell készen tartaniok tűzveszély esetére. Egészségügyi tekintetéből a csatornákat, melyek a gyárban használhatatlanná vált folyadékokat elvezetik, o yan anyagokkal kell kibélelniök, melyek nem bocsátják át az egészségtelen nedvet. A föltételek olyanok, amelyeket minden gyárépítkezésnél szem előtt kell tartani s így az é itkezök sem tesznek ellene semmi kifogást.

— **Mit akar Bukarest?** Régi dolog, még tavalyi, de azért érdemes elmondani. Történt tavaly, hogy egy derék fiatal riporter, nem lévén hiriei, bevonult a jó Gaál Endréhez, iparunk derék öréhez és faggatta keményen hírek után.

— De hát ninesen — mondja Gaál ur.

— De kérem — szabódott a riporter — legalább csak valamicskét.

— Hát ha csak ezt meg nem írja: holnap megy kétszáz ember Bukarestbe innen földmunkára.

— Micsoda földmunkára?

— Erődítési munkálatok vannak ott. Oda meg nem tudja más, csak szegedi ember a földet hányni.

A riporter lázasan jegyzett, a szemecsillogot és elvonult.

A másnap reggeli lapban hatalmas cikket jelent meg *Bukarest erőltetéséről*. Hogy mit csinál titokban a román kormány, hogy új Sebastopol készül, hogy aknamunkát csinálnak nagy Oláhországban.

Másnap átvették a fővárosi lapok.

Harmadnap átvették a bécsi lapok.

Negyednap a „Norddeutsche Allgemeine“ és a „Hamburgi Értesítő“.

Ötödnap a *Times* hatalmas cikket eresztett meg ezzel a czimmel: *Mit akar Bukarest?*

— **Panasz a hirdetési oszlopokra.** A hirdetési oszlopokból, amelyek már részint föl vannak állítva, részint fölállítódásnak indultak, eddigelé egyebet nem igen tanult a szegedi ember, mint azt, hogy hogy legyen a legalaposabban betörni az orrát. Ezt már egynehányan megtanulták a vállalkozó szivességéből. A vállalkozó ugyanis beleverti a földbe a három rövid vaskarót, amelyeken az egész oszlop állni fog. Akkor aztán nemhogy ratennék az oszlopot, hanem ott hagyják a jele karókat, amelyekben aztán az esti sötétség beálltával, tíz ember közül nyolcz fölbukik. És ezek a jó vaskarók úgy vannak elrakva a földben, hogy aki az *egyikben* fölbukik, az orrát éppen beleüti a *másikba*. Így állnak például a belvárosi ártezi kut mellett fölállítandó oszlop karói már egy teljes hét óta. A vállalkozó igen lekötelezné a még betörtlen orral bíró polgárságot, ha hamarosan fölállítatná az oszlopokat.

— **Színházi kedvezmény-jegyek.** A kereskedő ifjak társulata értesíti a társulat tagjait, hogy a színházi kedvezmény-jegyek a társulati elnök, *Weiner Miksa*, irodájában lesznek kaphatók.

— **Egy okos kutya.** Iszen ha csak okos kutya viselt dolgairól kell mese, van itt Szegeden vidám öreg Stüzi elég, aki kifogyhatatlanul tud beszélni rettenetes, eszes kutyák csodálatos históriáiról, akik megtalálják a gazdájuk elvetett krajezárját, a több mérföldes avarban három nyulat fognak egyszerre és szolgáltatják át a legjobb egészségben a gazdáknak, elsütik a puskát a rókára, míg a

gazda alszik, tüzelőfát hordanak az erdőből a vadász-társaságnak, mely 2 óra járásnyira van onnan... ismeretes kutyatörténetek. Hanem ez amit most irnak lapunknak a *levélszekrényén* — valamennyit fölülmulja: ez a kutya egy geniális kutya, Flammarion kétségkívül fölfedezné benne egy néhai való okos ember eszét és lelkét a lélekvándorlási theoriánál folyvást. A gazdája — egy helybeli polgár — jó lövő, jó ivó, jókedvű honfi, jó adófizető, engedelmes jó férj, jó vő (?) és jó adomázó, valami derült kimenőn volt, mely jól bent az éjszakában végződött s mivelhogy vannak borközi állapotok, mikor az ember nem tudja mire végzi, a nevezetes okos kutya Stüsi gazdája se tudta, mikor reggel fölkel, hogy voltaképpen hogyan is jutott ő az éjjel haza? Csak annyira tudott visszaemlékezni, hogy ő igenis elindult. De arra is hamarosan visszaemlékezett, hogy volt egy bugyellárisa, amiben volt vagy 100 frt, amit azonban nem költött el... Hol van? Keresi, kutatja, nincs sehol, elveszett, csak az anyjuk meg ne tudja. S amint kilép az ajtón, ott hasal a „Lámbi“ kutya a tarka pointer, az okos dög és fél oldalt fektetve a fejét, föltekint gazdájára, a farkát pedig örömmel himbálja.

— Mi van ennek a dögnek a szájába? kiált föl örömmel a derék Stüsi.

A „Lámbi“ a bugyellárist tartotta a szájában, hajnal óta, amikor az utcán a gazdája zsebéből kifordult. Ilyen okos kutya a derék „Lámbi“.

— **Hivatalos halászatok.** A magyar államvasut rókusi állomása mellett levő megmasziagozott tó vizében nincs már eleven hal egy sem. Mind fölfordult a méregtől. De azért a környék lakossága kihalászná. A rendőség azt az ajánlatot tette a tanácsnak, hogy halásztassa ki a tóból az összes halakat és semmisíttesse meg.

— **A vizek.** A Tisza és mellékfolyó állása szept. hó 29 én a következő:

	Méter	
	felett	alatt
Szatmár	0.08	—
Tokaj	—	0.57
Arad	—	1.30
Szolnok	—	0.46
Szeged	—	0.68
T.-Becse	—	0.66
Csongrád	—	1.00
Gyoma	—	0.06
Sárospatak	—	0.17

Vasuti szerencsétlenség Szatymazon.

— Két tehervonat összeütközése. —

Ma délelőtt Szatymaz is fölemelkedett a polgárisultság színvonalára. Produkált egy vasuti szerencsétlenséget.

Az eset Szatymazon általános szenzációt keltett s ma délután Szegeden már egész vasuti garnitúrák tönkremenéséről, sebesültekről, halottakról beszéltek.

Halottak, sebesültek, hála istennek, nincsenek. Hanem néhány vasuti kocsi többé kevésbé megsérült s két kocsi tönkrement.

A vasuti szerencsétlenség részleteiről a következő értesülést vettük:

Ma délelőtt 9 óra tájban a Budapest felől jövő tehervonat Szatymaz felé jövet, letért a rendes vágányról, hogy helyet adjon egy másik tehervonatnak, amely Szeged felől jövet Szatymazon kocsikat vett föl.

Ez a vonat már egy kocsit fölve s a másikért haladt előre a vágányon. A moz-

dony ez alkalommal hátul volt s úgy tolt maga előtt az egész vonatot.

A mozdonyvezető abban a hitben, hogy a budapesti vonat a váltóra már mindenestől átment, bátran haladt előre. De a budapesti tehervonatnak még néhány kocsija ekkor a vágányon volt. S így a rendezkedő tehervonat első kocsija a budapesti tehervonat három kocsiját surolta s a kiálló részeket leverte a kocsikról. *A még a vágányon levő két utolsó üres teherkocsit pedig kivetette a vágányokból.*

Ez a két kocsi összetört. Romjaikat hamarosan eltakarították az állomásról.

Szatymazt pedig az a bizonyos angol, ki a vasuti szerencsétlenségekről irást vezet, fölveheti a jegyzőkönyvébe.

Költségvetési vita.

Egy téglavető cigány és a felesége, akiket még semmi szerencsétlenség se ért a szeged-csongrádi takarékpénztár épületénél, ma reggel munkába ment. A férfinak még gőzölgött a feje a tegnapi esti bortól, az asszonynak pedig pergett a nyelve, amint korholta az urát.

— Te korhely, te haszontalan. Nem szegyenled magad? Teleittad a tüdődet, úgy vigyorg a szemed még most is, mint a parázs.

— Ne bánd.

— Adok én neked. Hogy ne bánjam? Hát mi vagyok én?

— Semmi.

— Ne haragits meg!

— Ne ordíts.

— Hogy mondtad?

— Ne kiabálj.

Egy fél perczig hallgattak. Mindkettő új motivumokon törte a fejét. Az asszonyi tekintélyen csorba esett, azt szerette volna szép szerével kiköszörölni, a férfi is szerette volna helyreállítani az egyetértést, de ő módja szerint, hogy ne essék hiba az uraságban.

Fölnéztek az órára. Ötöt mutatott, még nem kell nagyon sietniök. Leültek hát egy kórakásra a piacz közepén s tovább tárgyaltak. Előbb a férj beszélt.

— Anikó, gondoltam valamit. Nehéz a fejem, könnyíteni kéne rajta.

— Mivel?

— Egy kis pálinkával.

Tegnap este, mikor hazatértorgott, a megmaradt krajezárakat magához kerítette az asszony, azért kellett ilyen óvatosan körülte-
czolnia a dolgot.

— Adjál három krajezárt.

— Nem adok.

— Adj kettőt.

— Nincs.

— Hát szervusz.

— Hova méssz?

— Az én dolgom.

— Nem igaz a'.

— Hát tégy róla.

A cigány hátára vetette a kabátját s elindult, meg se állott aztán, hiába kiabált utána az asszony. Az egyik utcasarkon kapott egy rendes kis kocsmát, beült egy asztal mellé s egymás után itta a sok pálinkát. Ugy lumpolt, mintha valami életunt szerelmes lett volna. Mikor fizetni kellett volna jobb zálog hiányában a kocsmáros kezében maradt a kabát.

Már kilencz óra volt, amikor a téglához ért. Felesége már el is fáradt a nagy munkában. Nagy gyöngyökben folyt le barna pises arczán az izzadság. Alig vett időt, hogy megkérdezze:

— Hát hol jártál Gyuricza?

— Ittam lelke.

— Ittál? Itt járt a vállalkozó, fölirtak, hogy nem vagy itt. Te lusta. Azt mondták, hogy tartsam kordába a rossz természetedet. Hol a kabátod?

— Beittam.

— Be? Hát már kontózol a jövő szombatira. Mindjárt adok én neked.

Fölvett egy rudat. Hamarosan úgy elverte

kedves férje urát, hogy mindenki gyönyörködött benne a munkások között, aki hasonló sorsban részesül otthon.

Mikor már elviselhetlen volt a lárma, arra vetődött egy rendőr s bekísérte a szerelmes házaspárt az egyik alkaptány elé.

Itt az asszonynak adtak igazat.

— Jól tette, jól tette.

A szegény cigány lesütött fejjel kullogott a téglához s úgy dolgozott egész nap, mint egy masina, mert mindig a sarkában volt az asszony.

Ez a legújabb malőr a szeged-csongrádi takarékpénztárnál. Z.

Színház.

Színészeink.

A színtársulat ma megérkezett, egy része még az éjjel, a zöme ma délben. Nagyan foly a lakáskeresés és már szinte élénkebbé változott a város a sok jókedvű színésszel az utcán. Az első előadás október másodikán lesz s amint már megirtuk *Dobse IV. László* kerül színi. Holnap már megkezdődnek a próbák.

Irodalom.

„A Hét“ 39. számának Krónikája a jövő héten újra működésbe lépő parlamenttel foglalkozik. A szépirodalmi részben *Herceghegy Ferencz* „A mese morálja“ című érdekes novellát és gróf *Vay Péter* től, a jelenleg Skóciában utazó főúrtól oroszországi emlékeket, az orosz társaság jellemzését közli. Verseket *Radó Antal* és *Hock János* irtak a füzetbe. Érdekes közleménye e számnak *Nádai Ferencz* cikke, melyben humorosan fiatalkori élelményeiről beszél. A Színház Krónikában *Ibsen* „Négyülölőjének“ bírálata van és a címlapon *Nádai* szép kivitelű arcképe látható. Előfizetési ár: egész évre 10 forint, félévre 5 forint, negyedévre 2 frt 50 kr. Mutatványszámokat kívánatra ingyen és bérmentve küld „A Hét“ kiadóhivatala VIII. József-körut 44.

Törvénykezés.

Vétkes bukás.

Schiller Imre h. m.-vásárhelyi kereskedő ült ma délelőtt a szegedi bünyenyítő törvényszéknél a vádlottak padján, vétkes bukással vádolva.

Schiller 1888. június havában csődöt kért maga ellen. A csödnitálás alkalmával 7600 forint aktívával szemben 14,000 forint passzívra állott.

A kereskedő ma azt hozta föl mentesgüll, hogy az üzletet már az apjától adóssággal terhelve vette át. Azonkívül ő a feleségétől kapott 5000 forintot, meg az anyósától 4000 forintot kölcsön. Ő ezeket olyan hosszabb formájú adósságnak vette, amelyeket majd akkor fizet le, ha akar s ha pénze lesz.

Azonban összekapott a feleségével meg az anyósával, akiknek első dolguk volt, hogy bepörölték a pénzért. Ekkor kérte a csődöt maga ellen.

A vizsgálat kiderítette, hogy *Schiller* vezetett ugyan üzleti könyveket, de hibásan. Mint maga bevallja, nem igen értett a könyvvezetéshez.

A törvényszék több enyhítő körülmény tekintetbe vételével a büntető törvénykönyv 416. §-ának a 2., 3. és 4-ik pontjába ütköző vétkes bukás büntette miatt *nyolcz napi foghátra* ítélte *Schillert*.

Legujabb.

A trónöröklés kérdése.

Budapest, szept. 29. (A „Sz. N.“ e. t.) Hir szerint még ez év végén, vagy a jövő év elején fog a trónörökös, ő felsége közvetlen utódjának alkotmányos kijelölése és kihirdetése megtörténni. E nevezetes állam aktusra már minden előkészület megtörtént, nevezetesen Szilágyi és Schinbom igazságügyminiszterek legutóbb Bécsben minden szükséges állami okmányt kidolgoztak. *Károly Lajos főhg. lemond első születt fia, Ferencz Ferdinánd főhg. javára az öt megillető közvetlen öröklés jogáról.*

Kochmeister lemondása.

Budapest, szept. 29. (A „Sz. N.“ e. t.) A kereskedelmi- és iparkamara ma délután tartott ülésén fölolvastára került b. Kochmeister Frigyes elnök levele, melyben kijelenti, hogy (a felségfolyamodás ismert incidense miatt) nem akarván a kamara kebelében a tejjes egyetértést megzavarni, elnöki tisztéről és a kamarai tagságról lemond. A lemondást ugyszólván egyhangulag tudomásul vették s a jövő hónapi rendes ülésben megválasztják az új elnököt.

Inség Oroszországban.

Budapest, szept. 29. (A „Sz. N.“ er. t.) Az inség miatt Jekaterinoszláv, Nizsninogorod és Kázán orosz kormányzásában parasztlázadás ütött ki.

A székely kivándorlás megakadályozása.

Budapest szept. 29. (A „Sz. N.“ e. t.) Baross Gábor miniszter felszólította a székelyföldi főispánokat, hogy kövessenek el mindent a székely-kivándorlás megakadályozására s javaslatot terjeszsenek eléje, nem lehetne-e a kivándorlást az ország nyugati részeibe irányítani. A főispánok értekezletre gyűltek össze s egyelőre *külön iparfelügyelő kirendelését* hozták javaslatba a miniszternél a Székelyföld részére.

Zarándokok a pápánál.

Budapest, szept. 29. (A „Sz. N.“ er. t.) A pápa a Peter-templomban ma misét celebrált az összes külföldi és olasz zarándokoknak. A bazilikában jelen voltak számat 60,000-re becsülik, akik közt Rómába való hívek is nagy számmal voltak, akik belépő jeggyel voltak ellátva. A pápa, a sedia gestatorián és fején a tiarával, 8 óra 40 perczkor jelent meg. Harsónak hangjai jelezték a pápa érkezését, akit lelkes óvációban részesítettek. A tömeg kendőket és kalapokat lobogtatott. A pápa áldást osztott és a pápai oltár előtt csendes misét olvasott. A Péter-téren a csapatok tartották fenn a rendet.

Orosz készülődések.

Budapest, szept. 29. (A „Sz. N.“ e. t.) A „Kölnische Zeitung“ jelenti Pétervárról: A határország számára közvetlen a határon kaszárnyaszerű házakat építenek, aminek célja vagy az, hogy a határország erősítessék, vagy az, hogy az előretolandó tényleges csapatok feltűnés nélkül elhelyezhetők legyenek.

Vasuti szerencsétlenségek.

Budapest, szept. 29. (A „Sz. N.“ e. t.) Mint Madridból távirják, Moncada állomás mellett, a valencia-beterai vonalon két vonat összeütközött. Harom ember meghalt, öt megsebesült. — Praia mellett, Lisszabonból a spanyol határra vezető vasutvonalon is történt összeütközés. A gyorsvonat ütközött össze a személyvonattal. Többen megsebesültek.

Közgazdasági táviratok.

Budapesti gabonatözsde.

Budapest, szept. 29. (A „Sz. N.“ er. t.) Buzát ma sürgősen kínáltak, a vételkedv korlátolt, volt és lanyha irányzat mellett 10,000 mmázsa kelt el 5—10 krral alacsonyabb árakon.

A határidő-üzletben a délitözsde zárlata a következők:

Buza öszre 10.31 pénz, 10.33 áru; 1892. márczius—áprilisra 10.62 pénz, 10.63 áru; tengeri julius—augusztusra —. — pénz, —. — áru; szeptember—októberre —. — pénz —. — áru; 1892. május júnusra 5.60 pénz 5.61 áru; zab öszre 5.88 pénz, 5.90 áru; tavaszra 6.08 pénz, 6.12 áru; káposzta-repce aug.-szept.-re —. — pénz, —. — áru.

Budapest, szept. 29. (A „Sz. N.“ er. t.)

Délután öt orakor záródna k:
Uj szokványbuza öszre 10.28—10.30
Uj szokványbuza tavaszra 10.59—10.60
Uj tengeri 1892. máj.—jun. 5.60—5.61
Szokványzab öszre 5.85—5.87
Szokványzab tavaszra 6.08—6.10

Budapesti terménytözsdeéről.

Budapest, szept. 29. (A „Sz. N.“ er. t.) Terményekben változatlan volt az irányzat. Disznózsir 54.40—55 frttal, boszniai szilva 120 drbos 7.50 frttal, 100 darabos 8.50 forinttal, 85 darabos 10—10.25 frttal, 75 darabos 12¹/₈ frttal, szerb szokványáru 7.50 forinttal, 90 darabos 9³/₈ frttal, boszniai 75 darabos 11.50 forinttal, 100 darabos október—novemberre 8.50 frttal, szokványáru novemberre 7³/₈ frttal, boszniai 100 darabos 8.25 forinttal, szlavóniai effektív szilvaiz 18.50 forinttal zárult.

A budapesti értéktözsdeéről.

Budapest, szept. 29. (A „Sz. N.“ er. t.) A tözsde meglehetősen szilárdtsággal nyílt meg, különösen az osztrák-magyar államvasuti- és az osztrák hitelrészvényekben. Az üzlet folyamán azonban gyöngülés állott be, míg a zárlatkör ismét szilárd volt a hangulat. A helyi piacz szilárd. A valuták alig változtak.
Délutáni zárlat: osztrák hitelrészv. 281.90—281.50, magyar hitelrészvény 329.75—329¹/₈, államvasut 286³/₈, déli vasut 107³/₈—107.50 forint.

Budapesti sertésvásár.

Budapest, szept. 29. (A „Szeg. N.“ er. t.) (A budapest—kőbányai sertés-kereskedelmi csarnok jelentése.) Hizott sertés-árak.) I. Magyar első rendű: Öreg nehéz (páronkint 400 klgron felüli sulyban) —. —. —. —. Öreg közép (pkint 300—400 klgr.) —. —. —. —. krig. Fiatal nehéz (páronkint 320 klgron felüli sulyban 47.—47.50 krig. Fiatal közép (páronkint 251—320 klgr. sulyban) 48.—48.50 krig. Fiatal könnyű (páronkint 250 klgrig terjedő uilyban) 50.—50.50 krig. — II. Magyar szedett: Nehéz páronkint 280 klgron felüli sulyban) —. —. —. —. krig. — Közép (páronkint 220—280 klgr. sulyban.) —. —. —. —. krig. Könnyű (pkint 220 krig terjedő sulyban) 49.—50.— krig. — Szerbiai: Nehéz (pkint 260 klgron felüli sulyban) 46.50—47.— krig. Közép (páronkint 220—260 klgr. sulyban) 46.50—47.— krig. Könnyű (pkint 220 klgrig terjedő sulyban) 48.—48.50. krig. — Sertéslétszám 27-én volt készlet 137,073 drb, 28-án fölhajtatott 1086 db, elszállított 2872, 29-én maradt készletben 135,387 db. — A hizottsertés üzletirányzata: Az üzlet lanyha.

Vasuti hírek.

Menetdíj leszállítás Debreczen és P.-Ladány között A m. kir. államvasutak igazgatóságától nyert értesítés szerint f. évi október hó 1-től kezdve Debreczen és Püspök-Ladány állomások között a menetdíjak mindkét irányban a távolsági forgalom 3. vonalszakasza helyett a 2. szakasz szerint fognak számíttatni, illetve beszédeni. Budapest, 1891. szeptember hóban. Az igazgatóság.

A téli menetrend életbeléptetése a m. k. államvasutak vonalain.

A budapest-ruttkai vonalon, Hatvan és Zólyom között, csatlakozással a budapest-hatvan-miskolci vonalon közlekedő gyorsvonatokhoz mindkét irányban egy-egy új személyvonat helyeztetik forgalomba, mely új vonatokhoz csatlakozással Zólyom és Besztercebánya között szintén egy-egy új vonat fog közlekedni. Az új 120. sz. vonat Hatvanról délután 3 óra 51 perczkor indul és érkezik Zólyomra 8 óra 46 perczkor este, Besztercebányára 9 óra 56 perczkor este; viszont indul Besztercebányáról a 119. sz. vonat reggel 6 óra 21 perczkor, Zólyomról 7 óra 26 perczkor és Hatvanba érkezik délután 12 óra 1 perczkor.

Budapest és Hatvan között Budapestről délelőtt 10 óra 20 perczkor, délután 12 óra 20 pkor és 4 óra 30 perczkor induló 108., illetve 110. és 114. számú viszont Budapestre reggel 7 óra 15 perczkor, délután 5 óra 20 perczkor és este 9 órakor érkező 107., illetve 113. és 115. számú helyi személyvonat közlekedése megszüntettetik, míg Budapestről ünnep- és vasárnap d. u. 1 óra 30 perczkor induló és Gödöllőre d. u. 2 óra 40 perczkor érkező 118. sz. helyi személyvonat a folyó évben október hó 11-én fog utoljára közlekedni.

Végül a 102. és 103. sz gyorsvonatok a téli évad tartama alatt nem Stubnya-Fürdön, hanem Stubnya állomáson fognak megállni

A miskolcz-kassai vonalon a 811. és 812. sz. vegyesvonat Forró-Encs és Hidas-Németi között csak az országos vásárok alkalmával, Kassa és Hidas-Németi között pedig csak szerdán és szombaton, valamint az országos vásárok alkalmával fog közlekedni

(Folyt. köv.)

REGÉNYCSARNOK.

Végzetes titok.

Angolból fordította: K. L.

(Folytatás.)

20

XI. FEJEZET.

Leoni Angelo amilyen gyorsan csak lehetett befejezett néhány megrendelt képet, mert már alig várta, hogy North Welsből távozhasse és fölkereshesse azt a festőnőt, ki őt anyja képe származik.

Meg volt róla gyöződve, hogy ez nem lehet képzelet után festett kép és hogy megtudna az igazat, ha azzal a C. Vivian-nal összejöhetne.

Mikor csomagolt egy finom zsebkendőt, melynek egyik sarkában a „Constance“ név volt behimezve, tett bőröndjébe, mely körülményből kitűnt, hogy nem feledkezett meg ama nőről, kivel Londonba való utazása alkalmával találkozott.

Sőt, megvallva az igazat, alig mult el nap, hogy vissza ne emlékezett volna arra a ritka, fiatal szépségben ragyogó arcra.

Ismételve tett kísérletet, hogy vászonra tegye ez arcot. Sohasem sikerült.

Lanrockenbe való utazása alatt igen sokat gondolt Constancera, mintha nem is tudna már másra gondolni, vagy egyébfel foglalkozni, habár minduntalan arra törekedett, hogy visszaidézze emlékezetébe anyjával folytatott beszélgetést és valami támpontot találhasson, mely születése titkának nyomára vezethetné.

Utazásának első része nagyon egyszerű volt, mert az ut legnagyobb részét vasuton tette meg, de az utolsó részét kocsin kellett megtennie. Csak paraszt szekeret kaphatott, mely előtt a lovakat parasztfiu hajtotta.

A nap már leáldozóban volt, mikor a Lanrockeni öblöt elérték. Leoni el volt ragadtatva a sok természeti szépségtől, mely körülvette, egyik oldalon a csillogó, majdnem végtelenül elterjedő tenger, a másikon az erdőfedte halmok, égfelé emelkedő szirtek és a legsajáttabban formált kőtömegek.

Egy utra értek, mely olyan rendkívüli

keskeny volt, hogy a kocsis fölszóllította, szálna le a szekérről és menjen gyalog, míg a veszélyes uton elhaladhat.

Mikor Leoni a kocsiról leszállt és fürkészőleg körültekintett, melyen a tengerparton egy nőt vett észre, ki egy festő állvány előtt ülve a leáldozó napot igyekezett vásznára tenni.

Megállott és a legnagyobb érdeklődést érezte a nő és munkája iránt.

A kocsis és a szekeret nem láthatta már és úgy látszott, mintha ebben az elhagyott helyen ő egyedül lenne.

Áthajlott a szírtől, melyen állott és megnézte a nőt.

Arczát nem láthatta, mert el volt tőle fordulva, de még messze is volt tőle. És mégis e női alak fiatalnak és karcsúnak tűnt föl neki.

Az a körülmény, hogy a nő művésznő, a legnagyobb érdeklődést költötte föl benne és alig tudott e látványtól megválni, mikor a szekér előjött és a kocsis a fölszállást siettette. Arra a kérdésre, hogy ismeri-e ama nőt, a kocsis nemmel felelt.

— Tudja ön, hol lakik egy Vivian nevű nő? — kérde Leoni a kocsis.

— Nem uram. De ezt könnyen meg tudhatja, mert itt csak nagyon kevés ház van. Az öbölhöz vezető ut mellett egy csinos kis ház áll, azután egy pár halászkunyhó. Ez minden.

— Hát halászatból élnek itt az emberek? Nem látok bárkakat.

— Valószínűleg valamennyi a tengeren lesz, ahol néhány napig szoktak maradni. Nagyon veszedelmes foglalkozás ez. Nem egy halász ment a tengerre és nem tért többé vissza.

Az a nő, akit ön keres, bizonyosan ott fog lakni, — tévé hozzá a fiu, rámutatva egy kis házra, mely egy virágzó kert közepén állott.

— Nagyon csinos! — kiáltá Leoni. — És tudja ön, hogy annak az ott lakó nőnek mi a neve?

— Sohasem hallottam — felelé a fiu. — Még nem régen van itt és általában csak

a szép, jó hölgynek nevezik, mert mindenkihez nagyon barátságos.

— Hát fiatal még?

— Nem tudom uram — felelé zavart tekintettel a fiu — nem tudom igazán elhinni, mert egyedül lakik.

— Hogyan, egészen egyedül?

— Csak egy öreges nő van mellette, aki kiszolgálja. Már többször láttam Lanrockenben — mondá fontoskodva.

Azután gondolkodóba esett és így folytató:

— Nem hiszem, hogy öreg legyen, mert a halászok azt mondják, hogy nagyon szép.

— Valószínűleg úgy lesz — felelé Leoni mosolyogva.

Pár perc múlva a csinos ház kertjéhez értek, melynek ajtaja nyitva állott, mert ezen a vidéken nem kellett betörőktől és csavargóktól tartani.

A szekér a ház kapujáig hajtatott és még mielőtt Leoni kopogtatott volna, egy koros, igen tisztességesen kinéző nő lépett ki, ki zavartan nézett az idegenre.

— Bocsánat uram, — mondá — azt hittem, hogy urnóm, aki kaocsin jött valahonnan haza.

(Folyt. köv.)

Felelős szerkesztő KULINYI ZSIGMOND.

Kiadótulajdonos: BABA SANDOR.

Nyilttér.

Csodálatos siker

szeplők, tisztátalan bőrszín, sárga foltok stb. biztosan elmúlnak a

Bergmann és társa czégtől Drezdában valódi Bergmann-féle liliomtej-szappan által, minden napon való használatával mellett.

1 darab ára 45 kr. Kapható Szegeden: Barcsay Károly gyógyszerárán és Gál esvéreknél.

SZENVEDŐK,

kik köszvény, esuz, általános ideggyöngeség, osztfájdalom, hiányos vérkeringés, ideges gyomorbad, vértodulás, bebulás, álmatlanság, derékfájás, gerincvelő fájásban szenvednek, rendeljék a díszokmánynyal jutalmazott Köln, Wels, Stutgartban aranyéremmel kitüntetett és osz r.-magyarhonban szab. galvan-villamdelejesen ható

dörzs-készülék-ről

*Zóló illusztrált füzetet, melyben a dörzskészülék használati utasítása, hatása és sikere körül írva van. Egy készülék ára 2 frt. Az illusztrált füzet ingyen és bementve kapható a feltaláló gyárában

BIERMANN TH. villamtechnikusnél.
BÉCS I. Wollzeile 21.

21109/891. sz.

649

Hirdetmény.

A marstéri laktanyánál levő kocsiszin kibővítése elrendeltetvén, annak a vállalati feltételek értelmében s az arra vonatkozó tervek szerint leendő kiépítési vállalatára nyílt pályázati versenytárgyalás rendeltetett el.

A zárt ajánlati levelek f. évi október hó 3-ik napjának d. e. 10 órájáig, ami dőn a versenytárgyalás az I. tan. ügyosztályban megtartatni fog, 500 frt bánatpénzzel ellátva a tanácsi iktatóba nyújtandók be.

A vállalati feltételek és tervek a I. tanácsi ügyosztálynál a hivataloz órák alatt megtekinthetők.

Miről az érdekeltek értesítettek. Szeged, 1891. szeptember 24-én tartott tanácsüléséből

Szabados J.,
h. polgármester.

SALON DES ROBES & CONFECTION.

Női divat-terem.

KÚP GYULA ÉS TÁRSA SZEGEDEN,
Klauzál-tér 8-ik szám, az emeleten.

Tisztelt vevőink és a n. é. közönséggel tudatjuk, hogy az **őszi és téli idényre** a legujabb

ruha-szövetek és díszek,

valamint

KÖPENYEK, MANTILLÁK, KABÁTKÁK ÉS BUNDÁK

igen nagy választékban megérkeztek. — Szücs árukban, u. m.:

karmantyu, boa, sapka és gallérokban

igen nagy választék és jutányos árak.

Kiváló tisztelettel

Kúp Gyula és Társa.

U. i. A legujabb ruhaszövetekből és díszekből a nagy raktár következtében **olcsóbban mint bárhol méter számra** is szolgálunk, minden szövethez a legujabb **rajzot**, vagy **divatlapot** és az elkészítéshez fölvilágosítást ingyen adunk.

VASVÁRY SÁNDOR

kizárólag festékanyag-, kence- és lack-kereskedés
Szegeden, Kárász-utca.

Ajánlja kipróbált legfinomabb saját gyártmányu

olajfestékeket,

továbbá mindennemű copal-, damar-, vas-, birlackokat és bruno'eint angol- és bel-földi kocsilackokat és minden színű bronz-ait, bronz-tincturáit, ugyszintén

fél óra alatt száradó szoba-padló mázait.

Raktára és egyedüli áruhelye a legjobb hírnévnek és a legnagyobb elterjedtségnek örvendő

Schramm Kristóf-féle

valódi borostyánkő szobapadló-lacknak.

Ezen máz a padlónak gyönyörű állandó fényt és nagy tartóságot kölcsönöz, azt a rothadás ellen is megóvja.

Raktára mindennemű vegyszeti- és földfestékeknek, enyvnek, schellacknak, viaszknak, falpatronoknak ecseteknek, szóval minden ipar által használható festékanyagoknak, kencezések és lacknak.

Denaturált szesz és I-ső rendű petroleum a legolcsóbb napi áron.

19291/1891. polg. szám.

650

Végzés.

Takács József fölperesnek Reichlinger Zsigmond elleni 53 frt 13 kr. tőke s jár. iránti perében fölvetett, ezen eskü letéti jegyzőkönyv mely szerint a f. évi 13030 sz. a. e. b. jogerős ítélettel megítélt esküt letette, tudomásul vétetik.

Alperesi ügyvéd költsége és munkadíja az eskü kivétele körül saját fele ellenében 10 frtban állapittatik meg: s alperes ama kérelmének, hogy az eskü kivétele körüli költség felperes ellenében is megállapittassék, hely azért nem volt adható mert az ítélet rendelkező része szerint az eskü letéte esetén a perköltség kölcsönösen megszünttetetik.

Miről felek képviselői felzetten értesittetnek.

Szegeden a kir. jbiróságúál 1891. szeptember 11-én.

Kopasz,
kir. albiró.

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY.

A szegedi takaré- és hitelszövetkezet felszámolásban ezennel felszólítja alantjegyzett zálogjegyek tulajdonosait, miszerint zálogtárgyaik határideje lejárván, azok rendezése végett 1891. év október hó 5-ig intézetünk helyiségében annál is inkább megjelenjenek, mivel ezen határidő mulasztásával zálogtárgyaik: arany és ezüst órák, lánczok, gyűrűk, evőeszközök gyertyatartók és értékpapírok **f. évi október 6-án délután** az intézet helyiségében (Csekonits-utca) nyilvános árverés útján fognak elárvereztetni.

Szeged, 1891. szeptember hó.

**SZEGEDI TAKARÉK- ÉS HITELSZÖVETKEZET
FELSZÁMOLÁSBAN.**

Értékpapír: 50, 63, 109, 127, 139, 148, 150, 159, 176, 230, 235, 251, 255, 256, 276, 315, 324, 335, 320, 352.

Értéktárgy: 88, 129, 229, 265, 360, 364, 386, 391, 407, 421, 452, 453.

Szegeden, 1891. Nyomatott a kiadó Bába Sándor könyvnyomdájában.

COGNAC

a híres Bain Bruél de Rivoiré freres-féle valódi francziát szállítok postautánvétel mellett vám- és bérmentve Ausztria-Magyarország minden helyére egy négy literes hordócskával 9 frtért, vagy 3 eredeti $\frac{3}{4}$ literes üveggel egy kosárban 6 frtért.

Ugyszintén legfinomabb hamisítatlan

385

Malaga-bort (aszubor),

sötétbarna, édes, egy négy literes hordócskával 4 frt 90 krért, vagy 3 drb $\frac{3}{4}$ literes üveggel 3 forint 75 krajczárért.

Maiti R. Capodistriában.

Ezennel van szerencsénk a t. cz. közönséget értesíteni, hogy szeptember végével a „Hidegvizgyógyintézet“ idénye bezárul és október 1-től fogva a

GŐZFÜRDŐ

árát 60 krra leszállítjuk, bérletben 50 kr., egyleti tagoknak 50 kr.

Nagyobb látogatást remélve, maradunk

Wagner örökösök.

641

teljes tisztelettel

Magy. kir. államvasutak.

Üzletvezetőség Budapesten.

44042. sz.

Pályázati hirdetemény.

Kőbánya állomáson ideiglenes fölveteli épületre lévén szükségünk, annak biztosítása céljából ezennel nyilvános versenyt nyitunk.

A fölveteli épületre vonatkozó rajzok, verseny föltételek, valamint a költségvetési űrlapok az alulirt üzletvezetőség építési és pályaföntartási osztályában (kerepesi-ut nyugdíjintézeti bérház csoport) a rendes hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Az ajánlatok jogérvényes alakban bélyegzetten és lepecsetelve „Ajánlat a kőbányai állomás ideiglenes fölveteli épület létesítésére“ fölirással ellátva 1891. évi szeptember hó 30-ik napján déli 12 óráig alulirott üzletvezetőség titkárságához beküldendők vagy ott beadandók.

Bánatpénzül 1000 frt készpénzben vagy állami letétekre alkalmas értékpapírokban f. é. szeptember hó 29-éig déli 12 óráig az alulirott üzletvezetőség gyűjtőpénztáránál leteendő

Az ajánlatban, melyben a bánatpénz lefizetése megemlítendő, kiteendő, hogy a pályázó beleegyezik, miszerint kereseti összegéből a m. kir. államvasutak nem nyugdíjképes alkalmazottai külön segély alapja javára 1‰ az érdembe hozott keresetének összegéből levonassék.

Az ajánlatok, melyek nem a kellő időben érkeznek be, vagy melyeknél a vakarások mutatkoznak, vagy melyekre nézve a kitűzött bánatpénz le nem tétetett, figyelembe nem fognak vétetni.

Alulirott üzletvezetőség föntartja magának azon jogot, hogy a beérkezett ajánlatok között tekintet nélkül az árra és föltételekre, szabadon választhasson.

Budapest, 1891. évi szeptember hó 23-án.

Az üzletvezetőség.

Utánnymás nem díjaztatik.